

17. சரவணபவானந்தன்

பரதார நசையா லிராவணன் பட்டனன்
பற்றிய துவேஷமதனாற்
பாறினா னிரணியன் படர்காம முற்றிறப்
பண்ணினா னரகாகரன்
மருவிய குரோதத்தி னாலே பகாகரன்
மடிந்தன னுலோபமதனான்
மாண்டன னகித்துவசன மோகமொன் றாவிரா
மன்றந்தை சென்றான்மதப்
பிரமையிற் கார்த்தவீ ரியனுயி ரிழந்தனன்
பிழைமலி பொறாமையொன்றாற்
பீடுகெழு சிகபால னுள்ளாவி பொன்றினன்
பேசுவை யெலாமுள்ளவென்
சரிதையே தாமோ வெனத்துரால் கூரெனது
தாபமென் றிரியுமெந்தாய்
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே.

பரதார நசையால் இராவணன் பட்டனன்
பற்றிய துவேஷம் அதனால்
பாறினான் இரணியன் படர்காமம் உற்று இறப்பு
அண்ணினான் நரகாகரன்

1. **மோகம்** = தான்றேடிய பொருளில் அதிக விசுவாசசித்தம் **மதம்** = ஐகவரியத்தா
லாணவம்படைத்துக் கிருத்தியாகிருத்தியந் தெரியாது நடக்குங் குணம். **துவேஷம்** =
தனக்கொருவர்செய்த தீங்குக்குப்பதிறிங்கு செய்யுங் குணம். **காமம்** = தனதானியாதிகளை
மேன்மேலும் தேடுங் குணம்.

மருவிய குரோதத்தினாலே பகாசுரன்
 மடிந்தனன் உலோபம் அதனால்
 மாண்டனன் அகித் துவசன் மோகம் ஒன்றால் இரா
 மன் தந்தை சென்றான் மதப்
 பிரமையில் கார்த்தவீரியன் உயிர் இழந்தனன்
 பீழைமலி பொறாமை ஒன்றால்
 பீடுகெழு சீசுபாலன் உள் ஆவி பொன்றினன்
 பேசு இவை எல்லாம் உள்ள என்
 சரிதை ஏதாமோ எனத் துரால் கூர் எனது
 தாபம் என்று இரியும் எந்தாய்
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமல சுக சன்னியாச
 சரவண பவஆனந்தனே.

அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவுமாகவுள்ள
 சரவண பவானந்தனே! பிறன் மனைவி மீது ஆசை கொண்டதால்
 இராவணன் அழிந்தான்; துவேஷத்தைக் கொண்டதால் இரணியன்
 அழிந்தான்; காமத்தினால் நரகாசுரன் இறப்பை அடைந்தான்;
 குரோதத்தால் பகாசுரன் மடிந்தான்; உலோபத்தால் அரவக்
 கொடியோன் ஆன துரியோதனன் மாண்டான்; மோகத்தால் இராமன்
 தந்தை தசரதன் இறந்தான்; செருக்கு மயக்கத்தால் கார்த்த
 வீரியார்ச்சுனன் உயிர் இழந்தனன்; குற்றமிகுந்த பொறாமையினால்
 பெருமை பொருந்திய சீசுபாலன் ஆவியை விட்டான்; எமது
 தந்தையே! இங்குக் கூறப்பட்ட எல்லாத் தீய குணங்களும் உள்ள என்
 வாழ்வு ஏதாசுமோ எனத் துன்பம் அடையும் எனது துக்கம் என்று
 ஒழியும்?

1

தனக்குவரு கின்றதுயர் பிறருக்கும் வரவேன்று
 சந்தத நினைந்தவருணாட்
 சன்சட மிழந்தா னதேவிதம் பிறர்க்குஞ்
 சார்வதோ வென்னுமியல்பின்
 மனமிஞ்சி யொருபுண்ட ரீகவக தேவனு
 மடிந்தன னிடம்பமொன்றால்
 வாழ்விழந் தானம்ப ரீடனிவ ணெற்கெவர்ச
 மானமென் னுங்குணத்தாற்
 கனமுள சலந்தரா சுரனுயிர் துறந்தனன்
 கதழ்வகங் காரமதனாற்
 கறுவுமது கைடவ ரழிந்தனர் வரத்தொடு
 கதித்தபல மும்பெருத்தும்

தனகற்ற விக்குண மெலாமுள்ள வெற்குணது
 சரணமெப் படியெய்துமோ
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

தனக்கு வருகின்ற தயர் பிறருக்கும் வர என்று
 சந்ததம் நினைத்த அருணாட்சன்
 சடம் இழந்தான் அதே விதம் - பிறர் சுகம்
 சார்வதோ என்னும் இயல்பின்
 மனம் மிஞ்சி ஒரு புண்டரீக வசுதேவனும்
 மடிந்தான் இடம்பம் ஒன்றால்
 வாழ்வு இழந்தான் அம்பரீடன் இவண் எற்கு எவர்ச
 மானம் என்னும் குணத்தால்
 கனம்உள சலந்தராசரன் உயிர் துறந்தான்
 கதழ்வு அகங்காரம் அதனால்
 கறுவும் மது கைடவர் அழிந்தனர் வரத்தொடு
 கதித்த பலமும் பெருத்தும்
 தன்நகு அற்ற இக்குணம் எலாம் உள்ள எற்கு உனது
 சரணம் எப்படி எய்துமோ
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவுமாக
 வுள்ள சரவண பவானந்தனே! வரங்களுடன் பொய் வலிமை
 மிகுந்திருந்தும், தனக்கு வரும் துன்பம் பிறர்க்கும் வரவேண்டும்
 என்று எப்போதும் நினைத்து வந்த அருணாட்சன் உடம்பை
 இழந்தான்; அதே முறையில், மற்றவர் நன்மை அடையலாமோ
 என்னும் பொறாமைக் குணம் மிகுந்த புண்டரீக வசுதேவனும்
 இறந்தான்; ஆடம்பரத்தினால் அம்பரீடன் வாழ்வு இழந்தான்; இங்கு
 எனக்கு எவர் சமம் ஆவர் என்னும் குணத்தால் பெருமையுள்ள
 சலந்தராசரன் உயிர் துறந்தான்; உக்கிரமான அகங்காரத்தினால்
 கோபிக்கும் மது கைடவர் என்னும் இரு அசுரர்கள் அழிந்தனர். தன்
 மகிழ்ச்சி என்பது இல்லாத இக்குணங்கள் எல்லாம் உள்ள எனக்கு,
 உனது திருவடிகள் எப்படிக்கிடைக்கும்? 2

பசிதாக மொழிபொருட் டன்னபா னாதிகள்
 பட்சித்து மாந்திவிடுகை
 பண்ணுமல சலவாதை யென்னும்விட யத்தகம்
 பற்றிடுத லிச்சையென்றும்

உசிதவரு ணூலிலும் பரமபதி பாலிலு
 முரன்கொள்விசு வாசமொன்றே
 உயர்பத்தி யென்றுமன வாக்குட லொருங்குபட்
 டுற்றநற் கருமங்களே
 நிசமருவு பரமவை ராக்கியமென் றுந்தவர்
 நிகழ்த்துமொரு மூன்றிலிச்சை
 நிறைகதி யளிப்பதிலை மற்றிரண் டானுமந்
 நெறியைத் தொடர்ந்துகொளலாம்
 தசமா திரத்திலு நிறைந்தபெரி யோயிதைத்
 தமியேனு மணைவதென்றோ
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

பசிதாகம் ஒழிபொருட்டு அன்ன பானாதிகள்
 பட்சித்து மாந்தி விடுகை
 பண்ணும் மலசல வாதை என்றும் விடயத்து அகம்
 பற்றிடுதல் இச்சை என்றும்
 உசித அருள் நாலிலும் பரமபதி பாலிலும்
 உரன்கொள் விசுவாசம் ஒன்றே
 உயர்பத்தி என்றும் மனம் வாக்கு உடல் ஒருங்குபட்டு
 உற்ற நற் கருமங்களே
 நிசம் மருவு பரம வைராக்கியம் என்றும் தவர்
 நிகழ்த்தும் ஒரு மூன்றில் இச்சை
 நிறைகதி அளிப்பதுஇலை மற்று இரண்டானும் அந்
 நெறியைத் தொடர்ந்து கொளலாம்
 தசமாதிரத்திலும் நிறைந்த பெரியோய் இதைத்
 தமியேனும் அணைவது என்றோ
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவஆனந்தனே.

அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவுமாகவுள்ள
 சரவண பவானந்தனே! பசியும் தாகமும் ஒழியும் பொருட்டு அன்னம்,
 நீர் முதலானவற்றை உண்டு பருகுதலும், மலம் சலம் கழிக்கும்
 செயலான துன்பமும், ஐம்புல நுகர்ச்சியில் மனம் பற்றுதல் ஆகியவை
 இச்சை எனப்படும். தகுந்த ஞான நூல்களிலும் பரம்பொருளிடத்தும்

வலிமையான பற்றுக் கொள்ளாதலே உயர்ந்த பத்தி எனப்படும். மனம், மொழி, மெய் ஆகிய முக்கரணங்களும் ஒருமைப்பட்டுச் செய்யும் கருமங்களே மெய்மை பொருந்திய மேலான வைராக்கியம் எனப்படும். தவத்தோர் செய்யும் இம்மூன்றனுள் இச்சை நிறைவான கதியை அளிப்பதில்லை. மற்று இரண்டாலும் அந்நெறியைத் தொடர்ந்து உயர்கதி அடையலாம். பத்துத் திசைகளிலும் நிறைந்துள்ள பெரியோனே! இதைத் தமிழேனும் சார்வது என்றோ? 3

மகமிக வியற்றினோர் சதமகன் பதிசேர்வர்
 மறுவில்கோ தானமிட்டோர்
 மருவுவார் கோலோகம் வைராக்கி யப்பேறு
 வைகுண்ட மாகுமன்பின்
 விகலமறு பத்திக் கரும்பிரம லோகம்வரும்
 விஞ்சுகு ணத்தினுக்கு
 விமலனது சாலோக மனமவுன நிடைக்கு
 மிளிருந் தபோலோகமெய்
 புகலொரு விரத்திக்கு ரூபமா மாசில்குரு
 போதைக்கு நற்சமீபம்
 பூர்த்திஞா ணத்தினுக் கசிமுத்தி யென்றறிஞர்
 போதிப்ப ரொன்றிலேனுந்
 தகுதியா நிற்கவொல் லாவேழை யேனுனது
 தாடஞ்ச மெனநம்பினேன்
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

மகம் மிக இயற்றினோர் சதமகன் பதிசேர்வர்
 மறு இல் கோதானம் இட்டோர்
 மருவுவார் கோலோகம் வைராக்கியப் பேறு
 வைகுண்டம் ஆகும் அன்பின்
 விகலம் அறு பத்திக்கு அரும் பிரமலோகம் வரும்
 விஞ்சு சகுணத்தினுக்கு
 விமலனது சாலோகம் மனம் மவுன நிடைக்கு
 மிளிருந் தபோலோகம் மெய்
 புகல் ஒரு விரத்திக்கு ரூபம் ஆம் ஆசில் குரு
 போதைக்கு நற்சமீபம்
 பூர்த்தி ஞானத்தினுக்கு அசிமுத்தி என்று அறிஞர்
 போதிப்பர் ஒன்றிலேனும்

தகுதியா நிற்க ஒல்லா ஏழையேன் உனது
 தாள் தஞ்சம் என நம்பினேன்
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவணபவ ஆனந்தனே.

அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவுமாகவுள்ள சரவண பவானந்தனே! வேள்விகளை மிகுதியாகச் செய்தோர் இந்திரலோகம் சேர்வர்; குற்றமில்லாத பசு தானம் கொடுத்தோர் கோலோகம் அடைவர்; வைராக்கியத்தைக் கடைப்பிடித்தோர் வைகுண்டத்தில் வாழும் பேறடைவர்; அன்புடன் செய்யப்படும் குற்றமற்ற பத்திக்கு அரிய பிரம்மலோக வாழ்வு கிடைக்கும்; மேலான உருவத்தை வழிபடுவதற்குக் குற்றமற்ற இறைவனது சாலோக வாழ்வு கிட்டும்; மனம் அடங்கும் மெளன நிடைக்கு ஒளிவீசும் தபோலோக வாழ்வு வாய்க்கும்; உண்மையே பேசும் துறவிக்குச் சாரூபம் வந்து சேரும்; குற்றமில்லாத குரு உபதேசத்திற்கு நல்ல சாமீபம் கிடைக்கும்; முழு ஞானத்திற்கு அசிமுத்தி வாய்க்கும். இவ்வாறு மேற்கண்டவற்றினால் வரும் பயன்களை அறிஞர் போதிப்பார். இவற்றுள் ஒன்றிலேனும் தகுதியாக நிற்கத் தகாத ஏழையேன் உன் திருவடிகளையே தஞ்சம் என நம்பினேன்! 4

தலையா னடத்தல்கோ தானஞ் சதாசிவ
 சரித்திரங் கானடையிடந்
 தாவிப் பறப்பதுயர் சிவபூஜை வாயுகதி
 தகவன்பர் பூஜைகுருமுன்
 னிலைமனோ கதியெனா முன்னோர் நிகழ்த்தாளி
 நேரெனத் தெரிதலாலே
 நீநிமல பரமகுரு வாய்வந்து நானிற்கு
 நிலைதரற் காமுபாயம்
 மலைவான புந்தியுழி யறிகிலேன் மற்றொருவர்
 வந்துவழி காட்டவுமிலை
 வாரிதிகள் போலுள்ள நிகமாக மங்களும்
 வழுத்துவ தனந்தபேதம்
 தலைவனா முனைநம்பு நானிங்ங னென்செய்கே
 னந்தோ தயாநேமியே
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

தலையால் நடத்தல் கோதானம் சதாசிவ
 சரித்திரம் கால்நடை இடம்
 தாவிப் பறப்பது உயர் சிவபூஜை வாயுகதி
 தகவு அன்பர் பூஜை குரு முன்
 னிலை மனோகதி எனா முன்னோர் நிகழ்த்து ஆளி
 நேர் எனத் தெரிதலாலே
 நீநில பரமகுருவாய் வந்து நான் நிற்கும்
 நிலைதரற்கு ஆம் உபாயம்
 மலைவான புந்தியுழி அறிகிலேன் மற்றொருவர்
 வந்து வழி காட்டவும் இலை
 வாரிதிகள் போல் உள்ள நிகம ஆகமங்களும்
 வழத்துவது அனந்தபேதம்
 தலைவனாம் உனை நம்பு நான் இங்ஙன் என் செய்கேன்
 அந்தோ தயா நேமியே
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமல சுக சன்னியாச
 சரவணபவஆனந்தனே.

கருணைக் கடலே! அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற
 பேரின்பத் துறவியுமாகவுள்ள சரவணபவானந்தனே! தலையால்
 நடத்தல், பசு தானம். காலால் நடத்தல், சதா சிவசரித்திரம்
 கேட்டலாகும்; இடம் தாவிப் பறப்பது உயர்ந்த சிவபூசையாகும்;
 காற்றைப் போல் செல்லுவது (வாயுகதி) அடியார்க்குச் செய்யும்
 பூசையாகும்; மனவேகம் (மனோகதி) குருமுன்னே இருத்தலாகும்;
 இவ்வாறு முன்னோர் கூறிய ஒழுங்கு உண்மை எனத் தெரிதலால்,
 நீ குற்றமற்ற ஞானாசிரியனாக என் முன் வந்து, நான் நிற்க வேண்டிய
 நிலை எது எனத் தருவதற்கு ஆகும் வழி மயக்கமுடைய மனத்தின்
 வழி அறியமாட்டேன். மற்றொருவர் வந்து வழி காட்டவும் இல்லை.
 கடல்கள் போல் உள்ள வேதங்களும் ஆகமங்களும் கூறுவது
 அளவில்லாத வேறுபாடுகள். முதல்வனாகிய உன்னை நம்பு நான்
 இப்பூமியில் அந்தோ என் செய்வேன்? (ஒன்றும் அறிகிலேன்). 5

தூர்ச்சங்க வர்ச்சித முதற்றலம் விவேகநுவல்
 சுவடிகள் பயின்றுபழகல்
 துவிநில முவேடணை துமித்திடுதன் மூன்றெனச்
 சொல்லுநில முணர்ச்சிமலர்தல்
 பொற்புறுஞ் சதூர்நிலம் பிசிமறுத் தேதவம்
 புரிதலைந் தாவதுநிலம்
 போதநிகழ் திரிபுடி யவித்தத்து விதமதர்வு
 பூப்பதா றாவதுநிலம்

தற்பர சிவானந்த வத்துநிலை நின்றவா
 தானுநின் றிடுவதேழாந்
 தலமென வுணர்ந்தநா னேழென்னு நிலனையே
 சாருமா றுணைநம்பினேன்
 சற்சனர்க ளடிகளே யத்தையடை வழியைநீ
 தரவென்று கண்டுவப்பேன்
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

தர்ச்சங்க வர்ச்சிதம் முதல் தலம் விவேகம் நவல்
 சவடிகள் பயின்று பழகல்
 துவி நிலம் மூவேடணை துமித்திடுதல் மூன்று எனச்
 சொலும் நிலம் உணர்ச்சி மலர்தல்
 பெற்பு உறும் சதுர்நிலம் பிசி மறுத்தே தவம்
 புரீதல் ஐந்தாவது நிலம்
 போதம் நிகழ் திரிபுடி அவித்து அத்துவிதமதர்வு
 பூப்பது ஆறாவது நிலம்
 தற்பர சிவானந்த வத்துநிலை நின்றவா
 தானும் நின்றிடுவது ஏழாம்
 தலம் என உணர்ந்த நான் ஏழு என்னும் நிலனையே
 சாருமாறு உணை நம்பினேன்
 சற்சனர்கள் அடிகளே அத்தை அடை வழியை நீ
 தர என்று கண்டு உவப்பேன்
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமல கக சன்னியாச
 சரவணபவ ஆனந்தனே.

அச்சமற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத்துறவியுமாக உள்ள சரவணபவானந்தனே! தீயர் கூட்டத்தை விலக்கல் முதல் தலம்; ஞான சாத்திரம் கூறும் நூல்களை இடையறாது படித்து வருதல் இரண்டாம் நிலம்; செல்வம், மனைவி, மக்கள் ஆகிய மூன்று பற்றுக்களையும் ஒழித்தல் மூன்றாம் நிலம்; அறிவு மலர்ச்சி உண்டாதல் அழகிய நான்காம் நிலம்; உணவை விடுத்துத் தவம் செய்தல் ஐந்தாவது நிலம்; தன் அறிவு விளங்கும் காண்பான் (உயிர்) காட்சி (ஞானம்) காணப்படு பொருள் (இறைவன்) ஆகிய முப்பொருளையும் ஒழித்து இரண்டற்ற இன்பம் பூப்பது ஆறாவது நிலம்; தனக்குப் பரமான சிவானந்தப் பொருள் நின்ற நிலையில் தானும் சமமாக நின்றிடுதல் ஏழாம் தலம் என அறிந்த நான், ஏழு

என்னும் நிலனையே சாருமாறு உனை நம்பினேன். சத்சங்கத்தார்களின்
கடவுளே! நீ அதனை அடையும் வழியை எனக்குத் தர என்று நாள்
கண்டு மகிழ்வேன்? 6

உத்தம மகாமந் திரஞ்செபித் ததனிஜ
முணர்ந்துமெய்த் தத்துவத்தில்
உள்ளம்வைக் கின்றமந் திரயோக மந்திரத்
தொடுபிரா ணாயாமமும்
நித்தலுஞ் செய்பரிச யோகமந் திரமின்றி
நிலையாய தத்துவத்தில்
நெஞ்சமொன் றிடுபாவ யோகமுட லுலகெலா
நேரின்றி மறையவிண்போற்
சித்தமிசை நன்குபா வித்திடு மபாவம்
செகத்தைநினை யாதகத்திற்
சிவனையுன் னிடுமகா யோகமென வைவகை
தெரிக்கின்ற ஞானயோகிற்
சத்துவவு னருளின்றி நானிற்க வல்லனோ
சற்றுமச் சத்தியளியாய்
சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசக சன்னியாச
சரவண பவானந்தனே.

உத்தம மகாமந்திரம் செபித்து அதன் நிஜம்
உணர்ந்து மெய்த் தத்துவத்தில்
உள்ளம் வைக்கின்ற மந்திரயோக மந்திரத்
தொடு பிராணாயாமமும்
நித்தலும் செய் பரிச யோக மந்திரம் இன்றி
நிலையாய தத்துவத்தில்
நெஞ்சம் ஒன்றிடு பாவயோகம் உடல் உலகு எலாம்
நேரின்றி மறைய விண்போல்
சித்தமிசை நன்கு பாவித்திடும் அபாவம்
செகத்தை நினையாத அகத்தில்
சிவனை உன்னிடும் மகாயோகம் என ஐவகை
தெரிக்கின்ற ஞானயோகில்
சத்துவ உன் அருளின்றி நான் நிற்க வல்லனோ
சற்றும் அச்சத்தி அளியாய்
சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமலசக சன்னியாச
சரவணபவானந்தனே.

அச்சமற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவியுமாக உள்ள சரவணபவானந்தனே! உத்தமமான மகாமந்திரத்தைச் செபித்து அதன் உண்மை உணர்ந்து மெய்ப்பொருளில் மனத்தை நிலைபெறச் செய்தல் மந்திரயோகம் ஆகும். மகாமந்திரத்துடன் பிராணாயாமம் நாள்தோறும் தவறாமல் செய்தல் பரிசயோகம் ஆகும். மகாமந்திரம் செபித்தலின்றி அழியாது என்றுமுள்ள பரம்பொருளில் மனத்தை ஒன்றும்படி செய்து பழகுதல் பாவயோகம் எனப்படும். உடம்பும் உலகமும் நம்முன் இல்லாமல் மறைந்துவிட ஆகாசம் போல் மனத்தில் நன்றாகப் பாவனை செய்தல் அபாவயோகம். உலகத்தை நினையாமல் மனத்தில் சிவனை நினைத்திடுதல் மகாயோகம். இவ்வாறு ஐந்து வகையாகத் தெரிவிக்கின்ற ஞானயோகத்தில் சத்துவனே! உன் திருவருள் கிட்டாமல் நான் நிற்க வல்லமையுடையவனோ? சிறிதேனும் அச்சத்தியை அளித்தருள்வாயாக!

7

நாமரு பச்சகத் திந்திரிய விடயமா
 னாடிந்திரி யங்கள் கரணம்
 நான்கிற்கும் விடயமிந் நான்குமுணர் சீவற்கு
 நண்ணுவிட யஞ்சீவனும்
 சேமமுயர் சீவசாட் சிக்குவிட யம்மது
 சிறந்தவறி விற்குவிடயம்
 தெள்ளறி வெனுஞ்சேத னம்பிரம சைதன்னிய
 தெய்வத் தினுக்குவிடயம்
 ஆமந்த வொருதெய்வ மொன்றிற்கும் விடயமா
 காதெனலு முப்பொருளிலே
 அடங்கலா லாகமத் தீறறையு மாறுனை
 யளாவியு விற்கெண்ணினேன்
 தாமதஞ் செய்யாது கோடலுன் கடமையே
 சைவசம யச்செல்வமே
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

நாம ருபச் சகத்து இந்திரிய விடயம்மால்
 நாடு இந்திரியங்கள் கரணம்
 நான்கிற்கும் விடயம் இந்நான்கும் உணர்ச்சீவற்கு
 நண்ணு விடயம் சீவனும்

சேமம் உயர் சீவசாட்சிக்கு விடயம் அது
 சிறந்த அறிவிற்கு விடயம்
 தெள்ளறிவெனும் சேதனம் பிரமசைதன்னிய
 தெய்வத்தினுக்கு விடயம்
 ஆம் அந்த ஒரு தெய்வம் ஒன்றிற்கும் விடயம் ஆ
 காது எனலும் முப்பொருளிலே
 அடங்கலால் ஆகமத்து ஈறு அறையுமாறு உனை
 அளாவி உய இங்கு எண்ணினேன்
 தாமதம் செய்யாது கோடல் உன் கடமையே
 சைவசமயச் செல்வமே
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிலமகக சன்னியாச
 சரவணபவ ஆனந்தனே.

சைவசமயச் செல்வமே! அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவியுமாயுள்ள சரவணபவானந்தனே! பெயரும் உருவமுமாக உள்ள உலகம் ஐம்பொறிகள் பற்றும் பொருளாகும்; மயக்கத்தை நாடும் ஐம்பொறிகளும், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் எனும் நான்கு அந்தக் கரணங்களும் பற்றும் பொருள்களாகும்; இக்காரணங்கள் நான்கும் அறியும் உயிர் பற்றும் பொருள்களாகும். உயிரும் நன்மை மிகுந்த உயிரின் சாட்சியான இறைவன் பற்றும் பொருளாகும். தெளிந்த அறிவு எனும் ஞானம் பிரமசைதன்னியனுக்கும் பற்றுப் பொருளாகாது என்று கூறலும், பதி பசு பாசம் எனும் முப்பொருளிலே அடங்கியிருத்தலால், ஆகமங்களின் கடைசிப் பகுதியான ஞானபாதம் கூறுகின்றபடி, உன்னைக் கலந்து உய்ய இங்கு நினைத்தேன். காலந்தாழ்த்தாது கொள்ளுதல் உன் கடமையாகும்! 8

துக்கமது தொலையவென் னிற்றேக மெனவுள்ள
 தொக்குமுத லொழியவேண்டும்
 தொக்குமுத லொழியவென் னிற்சருவ கன்மமுந்
 துஞ்சியற வேண்டுமவைகள்
 விக்கினப் படவெனி னிராகத் துவேஷாதி
 வீடலுற வேண்டுமவைதாம்
 வீடவென் னிற்றூரபி மானந் தொலைந்துகெட
 வேண்டுமது போகவென்னிற்

9. இராகம், துவேஷம், இடம்பம், அகங்காரம் முதலியவைகளையே “இராகத் துவேஷாதி” என்றாரென்க. இராகம் = பரதாரகமன விருப்பம். துவேஷம் = பிறர் செய்த தீமை கருதி அதுபோன்றதை அவர்க்குத் தானுஞ்செய்யொரு தன்மை. இடம்பம் = பிறர்கண்டு புகழுமாறு பொருந்தாதாதிக்குந் தானம் முதலியன. அகங்காரம் = நானென்றெழும் அகந்தை.

பொக்கவலி வேகமது பொன்றலுற வேண்டுமது
 பொன்றவெனி னஞ்ஞானவல்
 போயொழிய வேண்டுமது போகவெனி னான்மகக
 போதம துதிக்கவேண்டும்
 தக்கபுக முடையவென் னப்பவிதை நானினிச்
 சார்வதுன் னருடுறந்தோ
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

துக்கம் அது தொலைய என்னில் தேகம் என உள்ள
 தொக்கு முதல் ஒழிய வேண்டும்
 தொக்கு முதல் ஒழிய என்னில் சருவ கன்மமும்
 தஞ்சீ அற வேண்டும் அவைகள்
 வீக்கினப் பட எனின் இராகத் துவேஷம் ஆதி
 வீடல்உற வேண்டும் அவைதாம்
 வீட என்னில் துர் அபிமானம் தொலைந்து கெட
 வேண்டும் அது போக என்னில்
 பொக்க அவிவேகம் அது பொன்றல் உற வேண்டும் அது
 பொன்ற எனில் அஞ்ஞான வல்
 போய் ஒழிய வேண்டும் அதுபோக எனின் ஆன்மகக
 போதம் அது உதிக்க வேண்டும்
 தக்க புகமுடைய என் அப்ப இதை நான் இனிச்
 சார்வது உன் அருள் துறந்தோ
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவணபவஆனந்தனே.

அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவியுமாயுள்ள சரவணபவானந்தனே! துக்கம் ஒழிய வேண்டும் என்றால் உடம்பு என்றுள்ள பற்று ஒழிய வேண்டும்; முதல் பற்றான இது ஒழிய வேண்டுமானால் எல்லா வினைகளும் செத்தொழிய வேண்டும்; அவை ஒழிய வேண்டுமெனில் இராகம், துவேஷம் முதலியவற்றை விடவேண்டும்; அவை தாம் விடுதற்குக் கெட்ட பற்றைத் தொலைக்க வேண்டும்; அது போக வேண்டுமாயின் பொய்யான அறியாமை ஒழிய வேண்டும்; அது ஒழியவென்னில் அஞ்ஞானம் என்னும் இருள் நீங்கி ஒழிய வேண்டும்; அது போகவென்னில், ஆன்ம இன்ப அறிவு உதிக்க வேண்டும். தகுந்த புகமுடைய என் அப்பனே! இதை நான் இனிச் சார்வது உன் திருவருளை நீங்கியோ? கூறியருள்வாயாக!

பிறப்பிறப் பென்பவை தரும்பல விருப்பொடு
 பிணக்கார் வெறுப்பகன்று
 பேதக வழக்குஞ் சழக்குங் கடந்துட்
 பிணைந்தவிருண் மலமகன்று
 விறப்பென்னு மச்சமு மகிழ்ச்சியு மகன்றுயிர்
 விளங்குதரி சனமகன்று
 மேல்கீழ் புறஞ்சிறிது பெரிதுநீ ளங்காலம்
 வினையிரண் டொன்றெனாது
 துறக்கமே லோர்புகழ் வியோமபரி பூரண
 சுகப்பிரம மாமுன்னொடு
 தோயுநா னெந்தநா ளந்தநா றீரமோ
 சொல்லியரு ளல்லணையிற்
 சறுக்கிநிதம் வீழ்கிறே னாளருண கிரியெந்தை
 சாமியே யருணோமியே
 சலனமறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவண பவானந்தனே.

பிறப்பு இறப்பு என்பவை தரும் பல விருப்பொடு
 பிணக்கு ஆர் வெறுப்பு அகன்று
 பேதக வழக்கும் சழக்கும் கடந்து உள்
 பிணைந்த இருள் மலம் அகன்று
 விறப்பு என்னும் அச்சமும் மகிழ்ச்சியும் அகன்று உயிர்
 விளங்கு தரிசனம் அகன்று
 மேல் கீழ் புறம் சிறிது பெரிது நீளம் காலம்
 வினை இரண்டு ஒன்று எனாது
 துறக்க மேலோர் புகழ் வியோம பரிபூரண
 சுகப்பிரமமாம் உன்னோடு
 தோயும் நாள் எந்த நாள் அந்த நாள் தாரமோ
 சொல்லி அருள் அல்லல் அணையல்
 சறுக்கி நிதம் வீழ்கிறேன் ஆள் அருணகிரி எந்தை
 சாமியே அருள் நேமியே
 சலனம் அறு மெய்ஞ்ஞான நிமலகக சன்னியாச
 சரவணபவானந்தனே.

அருணகிரிநாதராகிய எமது தந்தையின் கடவுளே! அருட்கடலே!
 அசைவற்ற மெய்யறிவும் குற்றமற்ற பேரின்பத் துறவியுமாகவுள்ள
 சரவணபவானந்தனே! பிறப்பு, இறப்பு என்பவை தருகின்ற பலவிதமான

விருப்புகளுடன் மாறுபாடு நிறைந்த வெறுப்புக்களும் விலகி, வேற்றுமையான வழக்குகளும், குற்றங்களும் கடந்து, ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள ஆணவமலம் நீங்கி, விறப்பு எனப்படும் அச்சமும், மகிழ்ச்சியும் விலகி, மேலிடம், கீழிடம், புறம், சிறியது, பெரியது, நீளம், காலம், வினை, இரண்டு, ஒன்று என்றில்லாத முத்தியுடையோர் புகழும் ஆகாச முழு நிறைவான பேரின்பப் பிரமம் ஆன உன்னுடன் கலக்கும் நாள் எந்த நாள்? அந்த நாள் வெகு தூரமோ? சொல்லியருள்! துன்பம் என்னும் கரையில் நாள்தோறும் சறுக்கி வீழ்கிறேன். அடிமை கொண்டருள்வாயாக!

10

